

IDAS grundholdning til reform af SEA-ordningen og selveje

Statens huslejeordning (SEA-ordningen) fastsætter rammerne for Bygningsstyrelsens rolle som ejendomsvirksomhed for offentlige myndigheder, herunder bl.a. universiteterne. SEA-ordningen blev indført i år 2001 og blev sidst revideret i 2015.

Væsentlig stigende huslejudgifter for universiteterne på grund af byggeoverskridelser - som det fx er set ved byggeriet af Niels Bohr-bygningen på Københavns Universitet - bør vi ikke have i et så moderne samfund som det danske. Vi bør derfor snarest muligt få sat os ned og få forhandlet en ny SEA-ordning på plads med et bredt politisk flertal. På trods af at det ikke er mere end 6 år siden, at det skete sidst, nemlig i 2015.

Det er afgørende for IDA at give universiteterne, som indgår i SEA-ordningen, økonomisk ro på bagsmækken til at fokusere på det, som det grundlæggende handler om, nemlig at bedrive forskning på et højt internationalt niveau. Vi anbefaler, at en reform af SEA-ordningen tager fat om nogle af de strukturelle problemer, som ordningen har vist de senere år, for eksempel:

- Der skal fortsat være en SEA-ordning for de universiteter, som ikke selv ejer sine bygninger, men den skal justeres.
- Der skal være en klar juridisk og økonomisk ansvarsfordeling mellem byggeherrer – staten – og brugerne – universiteterne.
- Der skal være en tydelig afklaring omkring rammerne for både fastprismodellen og den dialogbaseret model – herunder hvordan en fastprismodel bliver mere attraktiv ved et kompliceret universitetsbyggeri end den er i dag.
- Der skal være en principiel politisk aftale om, hvor meget et universitetsbyggeri må overskride det oprindelige byggebudget før staten som byggeherrer påtager sig det endelige økonomiske og juridiske ansvar.
- Særlige ønsker/tillæg fra universitetet under byggeprocessen skal fremgå tydeligt på skrift og tillægges det oprindelige byggebudget.
- Der skal være en klar model for selveje af universitetsbygninger – herunder rammerne for muligheden for og processen henimod øget selveje af bygningerne, hvis universitetet selv ønsker det. De juridiske rammer er på plads gennem §30, stk 2 i universitetsloven.
- Der bør være et loft for, hvor meget staten årligt må have af fortjeneste ved SEA-ordningen på universitetsområdet sammenlignet med udleje af bygninger på markedsvilkår.

Hovedbudskabet fra IDA er, at offentlige investeringer i forskning skal gå til forskning og ikke alt muligt andet. Samtidig anerkender vi, at det er rimeligt, at forskere også skal have tag over hovedet, og at en del af forskningsmidlerne derfor går til fx udgifter til husleje, varme, elektricitet m.m.